

Det ærede Medlem for Viborg Amts 3dje Valgkreds (Sloth) udtalte før, at vi burde lægge Hovedvægten paa at udføre vore Kreaturer levende. Vi burde ikke slippe dette Haab, thi det var absolut den bedste Maade at udføre vore Kreaturer paa, og deri skal jeg give det ærede Medlem fuldstændig Ret. Men nu have vi haabet i de 7 Aar, som ere gaaede hen, siden vi havde den store Lukning i 1893, efter i de senere Aar flere Gange at være forulempede ved midlertidig Lukning, og naar Haabet bliver saa gammelt, bliver det meget tilbøjeligt til at visne. Derovre, hvor det ærede Medlem har hjemme, har man ikke været saa udsat for Lukning, som vi herovre har været, og man har der stadig mere Chance for, at Tyskland vil lukke op i alt Fald midlertidig for en større eller mindre Indførsel, men som Forholdene have udviklet sig, tør vi ikke her paa Øerne stole paa, at vi igen faa Udførsel af levende Kreaturer. Selv om vi fik det, vilde der være adskillige Ulemper for os Landmænd og Producenter, thi vi ere aldrig sikre paa, hvor længe det varer, og netop denne Ustadsighed, som bevirker, at man hvert Øjeblik kan trues med et betydeligt Prisfald, gør Forretningen endnu mere usikker og risikabel, end den allerede er. Man maa derfor regne med en forøget Slagtning og Udførsel og gøre denne saa sikker som muligt, og det er det, Regeringens Lovforslag tilsigter.

Om hvorvidt Loven kunde udskydes i nogle Aar, kan der være delte Meninger. Man siger, at England er tilfreds med det Kød, det modtager fra os, men vi vide ikke, hvilke Krav der kunne komme op. Der siges i Bemærkningerne, at i Norge er der kommet Udtalelser om, at Tilsynet for Tiden ikke er betryggende nok. Jeg mener da, at det er bedre at komme for tidlig end at komme for sent med de Foranstaltninger, vi ville vedtage. Den Statskontrol, der indføres, vil ogsaa have gavnlig Virkning i anden Retning, den vil centralisere Udførselen mere end hidtil. Det, der vil være Idealet for Eksporten, vil absolut være, at al Slagtning til Eksport kun finder Sted paa enkelte Steder, en 5—6 Steder. Jo mere centraliseret den er, desto bedre sorteret kan Kødet komme frem, og desto bedre kan det blive dirigeret til den Plads, hvor Varen passer bedst. Jeg tror ikke, at de mange smaa Sendinger gavne Eksporten. Jeg ved nok, at det bliver sagt, at det vil berøve Folk ude omkring den Fortjeneste, de hidtil have haft ved at slagte og sende bort, men jeg tror, at det

mindre maa vige for det større, jeg tror, at Landets Eksport er bedst tjent med, at vi centralisere Slagtning og Afskibningen. Der kunde muligvis være Tale om at indskrænke Kontrollen til at være en Kødkontrol, og at man ikke ogsaa skal kontrolere de Produkter, der fabrikeres af Kød, men for mig staaer det som noget, vi maa stræbe hen til, at kunne udsende saa meget som muligt af Kød i forarbejdet Tilstand, at sælge de tyndere, men fuldstændig sunde Varer. Kunne de forarbejdes og udsendes som Pølser og lignende, bør vi kunne faa dem anbragt betydelig bedre, end det nu sker.

Efter Lovforslaget vil Kødet jo blive at forsyne med 2 Slags Mærker. Den Gang, vi begyndte paa at eksportere Kød til England, hed det derovre fra, at man maatte meget vogte sig for at mærke Kødet, at det betragtedes som en stor Anstødssten, at Kødet gik med Kjøbenhavns første Klasses Mærker, thi de kendte ikke Mærket i England, og det bidrog til, at Kødet blev daarligt solgt. Om dette Forhold har forandret sig derovre, ved jeg ikke, men jeg vil dog spørge den højtærede Minister, om man mener at være kommen saa vidt i England, at man tør byde dem et bestemt Mærke derovre og faa det anerkendt, og ikke skal risikere, at det miskendes.

Om det Kød, der faar 2den Klasses Mærke og altsaa ganske naturligt ikke bør eksporteres, mener jeg, at det bør have Lov til frit at indføres i hvilken som helst By her i Landet, thi det vilde være det samme som, at en kommunal Kontrol skulde kunne underkende Statens Kontrol, hvis man gav de kommunale Autoriteter Lov til at foretage Efterkontrol, selv om den blev gratis for Landboerne. Hvis de kommunale Sundhedsautoriteter nære Frygt, vil det altid staa i deres Magt at foretage en Undersøgelse af dette Kød, og hvis de da mene at kunne paavise, at det ikke er kontrolleret tilstrækkelig godt, ville de have den Udvej at klage til Overtilsynet. Hvis de Mærker, hvormed Kødet er forsynet, indeholdt en Betegnelse af, fra hvilket Sted det kom — hvert Slagteri eller hver Kontrollering kunde have sit Mærke —, vilde det meget let kunne konstateres, hvem det er, der ikke har opfyldt sin Pligt tilstrækkeligt.

I § 8 bestemmes det, at Købstæder med et Indbyggerantal af over 2,000 inden to Aar skulle indføre Kødkontrol. Denne Bestemmelse ser jeg ikke Nyttens af; thi naar man ikke slagter og ikke er tvungen